

שידור

צל"ג

יומן של איזה שבוע?

● **למיכה לימור**, עורך ומגיש יומן השבוע במתכונתו המפורשת והמשעממת. היומן, שעבר מן היום השישי בערב ליום החמישי בערב, כדי שלא לעשות לעם ישראל "שחור על הנשמה", עשה לעם אפור, אפור, אפור.

כתבות היומן לא נגעו לאירועים שהתרחשו השבוע, חוץ מכתבתו של **דויד ויצטום** על ביקורו של רונלד רגן בביטבורג.

בשבוע בו סיים צה"ל את שלביו של הנסיגה מלבנון, שבו איימו המורים בשביתה, בו עלתה לכותרות הדישה להקים ועדת-חקירה למילחמת-הלבנון, שבו התחילו להתגלות הורעות מדהימות של נאשמי אירגון-הטרור היהודי, בשבוע שבו התפרסמה פרשת התנגדות והעונש שהטיל נשיא בתי-המשפט העליון על פרקליטות המבחין — כשברוך זה התעסק יומן השבוע בנושאים ערטיילאיים לחלוטין, שהקשר ביניהם לבין השבוע שחלף מיקרי בהחלט.

אף אחד מן הנושאים החשובים האלה לא טופל בימין. במקומם היה תשדיר-רשות משעמם של רפאל (הרשות לפיתוח אמצעי לחימה), שנראה כאילו נלקח מיומן סובייטי ישן; כתבת שטיפת-מוח חרצררית על הקורה ברצועת-עזה, שהייתה תשדיר-רשות של הממשל הצבאי; וכמה אחרונה ניתנה לצופים הזדמנות לחזות בשידור-חי של מופע להקת הדייר-סטרייטס בפארק הירקון. הזדמנות שניה, מכיוון שהצופים כבר חזו, יומיים קודם, בשידור חי יותר טוב ממופע הלהקה בבריכת-השולטן בירושלים, כך שגם בכתבה זו לא היה שום דבר חדש, מלבד המלל הכפיייתי של הקריין, שהפריע בעקשנות לצלילי המוסיקה.

הכתב על עצמו

לחיים גיל, כתב הטלוויזיה הישראלית, על פשע שערך בכתבתו על פצויעי-צה"ל של מילחמת-הלבנון. גיל היה עסוק כל-כך הרבה בעצמו ובתמונתו כסרט, עד שבשכח כמעט לחלוטין את הפצועים שבהם טיפל.

כשבידו אמצעי בעל יתרון יוצא-מדהכלל — היכול לגרום לצופה את ההרגשה המיוחדת כאילו הוא נמצא במקום האירוע — פיסס גיל את העומק והאפשרויות שהיו בידו.

הוא סיפר לצופים, בטון דרמאטי ושקט, על חברתו של אחד הפצועים, המבלה ימים כלילות ליד מיטת חברה. הוא הוסיף שבכלילה היא ישנה על הריצפה. הוא לא טרח, משום מה, לצלם אותה ישנה ליד מיטתו.

הוא סיפר על טרגדיה אחרת, של חייל הנמצא כבר חודש חסרי-הכרה בחדר לטיפול נמרץ. הוא

כתב גיל

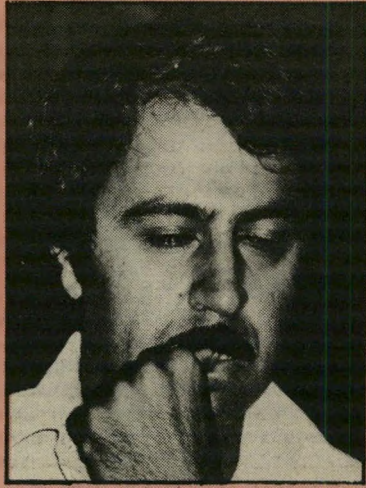
יד עולה למעלה

סיפור על משפחתו של החייל החיה בבית החולים. הוא לא טרח לצלם אותם חיים שם — אוכלים, שנים, מקבלים אורחים.

הוא ניהל שיחה עם חייל אחר, שסיפר על ילדיו הקטנים ועל המיפגש שלהם עם מצבו של האב. אך, שוב, לא הראה אותם כסרט. לעומת זאת הופיעה ארוכות תמונה סאריסטית של כלב טובל בלהיטותו להראות את גודל נושא הפצועים, התפוז גיל על יתר מדי חומר נפול אל אפרוריות השטחיות. במקום להתרכז במיספר קטן של מיקרים ולרדת לעומק הסבל והבעיות שלהם.

למזלו של גיל בחר בנושא כל-כך חזק, עד שדי היה בצילום האחד של יד שרופה וחבושה, השלוחה למעלה ומנסה להגיע אל ידה העדינה של האחות, כדי להבהיר את עוצמת הטרגדיה. גם שילוב השירה של להקת-הנח"ל, בעליות

חלבי עבר לגל"ץ

קרפין חלבי להטביר את המילחמה

המילחמה. חלבי סירב והגיש בקשה לעבור מן היחידה. הוא הוצב ביחידת גל"ציה"ל.

כלילות האחרונים אפשר היה לשמוע את קולו של **רפי חלבי**, עורך מישנה של מבט ויז"ר ועד עיתונות-הפקה בטלוויזיה, קורא את מיזקי החדשות בגל"ציה"ל.

חלבי נשאל עליך השבוע בערב ראיונות. הוא סיפר **למישה לימור**, המראיין, שהדבר נעשה במיסגרת שרות-המילואים שלו. חלבי הוא, כידוע, קצין ביחידה קרבית. הוא סיפר שבתחילת מלחמת-הלבנון נקרא לשירות-מילואים ביחידה שלו, שם ביקש ממנו אחד הקצינים שסיביר לחיילים בחטיבה את חשיבות

צורמת, לפני הפצועים, בשעה שפצוע טרי מוכנס לבית-החולים, הבהיר את המתרחש.

מאחורי המירקע

לחסל את פורת

יוסף בראל, המנהל-בפועל של הטלוויזיה, עובר בשבועות האחרונים קשה, כדי ליצור לעצמו שדולה שתעזור לו, בבוא היום, להיכחד כמנהל הקבוע של הטלוויזיה, לקרנציה של שלוש שנים.

הוא נפגש עם פוליטיקאים שונים, ובעיקר עוקף את **אורי פורת**, מנכ"ל רשות-השידור, ונפגש ישירות עם חברי הוועדה-המנהל. כך אפשר היה לראות אותו שלוש פעמים בבית-החולים רמב"ם בחיפה, כשבא לבקר את **שאול עמור**, חבר הוועדה-המנהל, ששכב שם אחרי שעבר ניתוח בגללו.

מצד שני מחזר בראל גם על פתחיהם של עובדים בטלוויזיה. כמוצא-השבת שעבר ביקרו בראל ו**דויד ארמון**, חבר הוועדה-המנהל, עם נשותיהם, אצל **רפי חלבי** בכפרו. חלבי הוא יז"ר ועד עובדי-עיתונות-הפקה, ונתחב כאיש חזק בבנייה-הטלוויזיה. שינויים והחלטות רבות צריכים לעבור את אישורו של חלבי כיו"ר הוועד. ביקורו של בראל אצל חלבי קומם רבים מן העובדים בטלוויזיה. הם חוששים שבגלל היחסים הקרובים עם בראל, לא יילחם חלבי את מל-חמתם של העובדים.

בראל נשמע אומר, בהזדמנויות שונות ורבות, שהוא יחסל את אורי פורת ויביא להרחתו.

שיטת המעורפים

מאחורי הקלעים, במסדרונות הטלוויזיה, מתנהלת מילחמה בין **יוסף בראל**, המנהל הממונה, שרמו מפורשות על רצונו לקבל מינוי של קבע, ואנשים בכניין התומכים בו, לבין אותם שאינם חסידיו של בראל, הטוענים ששיטת עבודתו אינן מקובלות עליהם (בלשון המעטה). ביום השני בשבוע שעבר, בישיבה השבועית של ראשי דוכנות של מחלקת-החדשות בטל-וויזיה, התנהל ויכוח חריף סביב נושא שיטותיו של בראל.

בישיבה השתתפו **יאיר שטרן**, מנהל מחלקת-החדשות, **מיכאל קרפין**, עורך מבט, **חיים יבין**, **חיים פלמנר**, **אהוד יערי**, **רפי חלבי**, **ניסים מישעל**, **יורם רונן** ו**מיכה לימור**.

חלק מראשי-הדוכנות הטיחו טענות קשות בבראל (שאינו נוכח בישיבות אלה), וטענו שהוא מנסה להשתלט על המירקע ולחלק לפוליטי-קאים זמניים-שידור.

קרפין סיפר שבראל פנה אליו וביקש ממנו "שיתן יותר שמיר במבט לחדשות". בראל גם התלונן לפניו על אורכה המוגזם, לדעתו, של הכתבה על מנהל-הריכוז בנכונאל.

בראל הציע ליאיר שטרן לשדר בשידור-חי את טקס חלוקת פרסי וולף, שיערך במיטת-הכנסת ביום הראשון הקרוב. שטרן נענה. הטקס ישודר בשעה 5 וחצי אחרי-צהריים, במיסגרת תוכניות-הילדים. את הטקס יכבדו בנכוחותם גדוליה-אומה, שכל הופעה שלהם על המירקע גורמת להם לגבוה בכמה סנטימטרים ולהחזיק תודה מיוחדת לאיש שראא להופעתם. אהוד יערי כינה את בראל "מיפלצת", וטען שהוא עובר "בשיטת המעורפים".

כמהלק הישיבה היו חילופי-דברים חריפים בין שטרן לקרפין. שטרן נחשב כחסיד של בראל,

מנהיג הליכוד ועם השרים רודר לוי ומשה ניסים. ביום הראשון, לפני ישיבת הממשלה, נפגשו פעם נוספת השרים נבון, שחל, ניסים ולוי.

הכוונה היא לגבש עיסקת-חבילה, שלפיה יודח פורת. במקומו ימנה הליכוד איש שלו, שיהיה מקובל גם על אנשי-המערכת, ובתמורה יסכים הליכוד למינויו של **דן שילון** כמנהל-הטלוויזיה.

הליכוד מדבר על עורר-הדין הירושלמי **ראובן (רובי) ריבלין**, שזכה במקום מכובד בנחירות במרכז-חרות, אך לא זכה להיות חבר-כנסת.

האמת היא שהמערך היה רוצה לראות את **גידעון לביארי**, כיום מנהל-הרדיו, כמנכ"ל רשות-השידור. נבון אפילו רמו עליך לביארי, כשביקש ממנו להישאר כמנהל הרדיו לקרנציה נוספת. לביארי אינו מזוהה פוליטית עם מפלגה זו או אחרת, אבל קשה להניח שהליכוד יסכים למנותו. הם יעדיפו למנות כמנכ"ל איש שברור שהוא איש-ליכוד.

במאבק בין אורי פורת לבין **יוסף בראל**, המנהל-בפועל של הטלוויזיה, תומך יצחק נבון בבראל. היה זה נבון שהמליץ על בראל והטל-וויזיה הערבית לקבלת פרס ישראל.

שני נסיונות שעשה פורת להדיח את בראל מתפקידו כמנהל זמני של הטלוויזיה נדחו בתוקף על-ידי נבון.

המישנה היה לראש-מועצה

רון נחמן, המישנה-למנכ"ל רשות-השידור, זכה השבוע בנחירות לראשות-מועצת אריאל שבגדה המערבית. הוא התמודד עם יעקב פייטלסון, ראש-המועצה הקודם. נחמן זכה ב-369 קולות, לעומת פייטלסון, שזכה רק ב-317 קולות. נחמן יצא לחופשה של חודש ב-1 באפריל, כדי להכין את מערכת-הנחירות שלו. הבחירות התקיימו ב-30 באפריל. נחמן נשאר אותו הלילה ער עד השעה 4, סיום ספירת הקולות. למחרת התייצב ב-9 בבוקר במשרדו ברשות-השידור.

כשבא למישרד, נדהם. עובדי הנהלת רשות-השידור הכינו לו מסיבת-הפתעה. במהלך המסיבה הירבה **אורי פורת**, מנכ"ל הרשות, לשבח את פועלו של נחמן. כשיקבל את המינוי ממישרד-הפנים, אחרי

בתוככי הרשות

מהפך ועיסקת חבילה

אנשי-המערכת בשילטון אינם מרוצים מאורי פורת. מנכ"ל רשות-השידור, ומהאופן בו הוא מנהל את הרשות. עובדה זו איננה מפתיעה,

מנהל-בפועל בראל ביקור בכפר

מכיוון שפורת, שהוא איש-הליכוד, נבחר לתפ"קיד על-ידי הליכוד ובזמן שהליכוד היה בשלי-טון, ואמור לייצג ברשות את האינטרסים של הליכוד.

המפתיע הוא שמוזה כמה חודשים רוטנים יותר ויותר אנשי-ליכוד בשילטון על צורת-הניהול של אורי פורת. אין הם מרוצים ממנו. בזמנו כתב העולם הזה (20.2.1985) על הכוונה להחליף את אורי פורת. המגמה נרגעה קצת, בגלל הסערה סביב המיכרוז על משרת מנהל-הטלוויזיה, שהאפילה במשך תקופה ארוכה על כל הרבים האחרים.

בשבועות האחרונים גברה המגמה להחליף את פורת. דבר כזה יכול להיעשות רק באופן אחר. פורת הוא מינוי פוליטי. לפי ההסכם הקואליציוני אין אפשרות לבצע שינויים בתפקידים פוליטיים, אלא בהסכמה מפורשת של שתי החברות הגרולות במפלצת הקואליציונית. לכן יש אפשרות להחליף את פורת רק בהסכמת הליכוד והמערך.

בימים האחרונים מקיים **יצחק נבון**, שר-החינוך והשר הממונה על רשות-השידור, סדרת פגישות, כדי למצוא נוסחה לעיסקת-חבילה, שחלק ממנה תהיה הרחתו של פורת.

נבון נפגש בנושא זה כמה פעמים עם שימרון פרס, ראש-הממשלה. עם משה שחל, השר המתאם בין שתי המפלגות הגרולות, עם יצחק שמיר,